

Radeček a včeličky

Radeček jednou na kopečku,
rozbíjel stříšku od domečku.

Včelám patřil domeček,
utíká pryč Radeček.

Na chvílku se zastavil,
nazpátek se otočil.
Zahlédl roj včeliček,
vyděsil se chlapeček.

Radeček dál utíká,
včelám stěží uniká.
Zahnaly ho k útesu
a už padá ze srázu.

Anička to viděla,
požárníky volala.
Radeček měl velkou kliku,
zachránci tu byli v mžiku.

Než se na zem natáhl,
hasič plachtu roztáhl.
Na ni spadl Radeček,
bolel ho pak zadeček.

Protože život mu zachránili.
Radečkův obdiv si zasloužili.
Chlapeček se trochu motal,
hasičům přesto poděkoval.

Voláme 150!

Adéla Vildová

Blesk uhodil, plamen vzplál,
co teď dělat – jsem tu na poli sám!
Oheň se šíří, kouřem se dusím,
ale dávno už vím, co udělat musím;
zvednout telefon a zavolat hned
to číslo 150, co znám nazpaměť.
Neuběhla ani chvilka a pomoc je tu,
hasiči oheň uhasili vcukuletu.
Já zavolať jsem v pravý čas,
díky hasičům pak oheň zhas.

Nikdy však nevolej ze srandy a nezkoušej šprýmy,
uvědom si, jaké neštěstí by mohli hasit v danou chvíli.

Kabrňáci

Rozhlas hlásí: „Dobré jitro,“

zprávy zase: „Něco chytlo !“

Co to hoří ? To je smůla,

snad je to jen noční můra

Dým se valí okolím,

sám ho nikdy neskolím.

Proto volám hasiče,

rozumí mu nejvíce.

Siréna se přibližuje,

první muž už vystupuje.

Táhne velkou hadici,

nezapomíná ani proudnici.

Oheň pomalu ustupuje,

požárník stále zasahuje.

Když je hrůza zažehnána,

práce je tu dokonána.

Ještě, že tu kluci jsou,

vždy nám ihned pomohou.

Co bychom bez nich dělali ?

Asi na zázrak čekali.